

عمده‌ی مطلب در این مسیر صبر و عزم است.

شماره پرسش: ۱۸۶۵۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۱/۲۳ ۰۸:۳۷:۳۹

متن پرسش

سلام علیکم: استاد بزرگوار مدتی است حس می‌کنم از عباداتم حظ کافی را نمی‌برم در نمازم مدام با شیطان می‌جنگم اما در آخر حس می‌کنم او بر من غالب می‌شود، نماز شب ام مدتی است قضا می‌شود و حالت تکراری و بی‌روح به خود گرفته! برای انجام کوچکترین کار روزانه در ذهنم بین مکروه و مستحب و اهم و مهم و..... آن کار غوغا می‌شود. حس می‌کنم شیطان دارد من اصیل ام را به خواب غفلت فرا می‌خواند و از طرفی من اینقدر ضعیف شده که دارد با او همراهی می‌کند. متأسفانه مدتی است نور ناامیدی از رحمت الهی (نعوذ بالله) و اینکه حضرت حق نظر لطف شان را از من برداشتند به سراغم آمده! خلاصه حس می‌کنم رزق معنوی ام کم شده و معنویاتم رو به تحلیل است، خصوصاً وقتی در نمازم متوجه نزاع خودم با شیطان می‌شوم از غصه دق می‌کنم و آخر سر با خود می‌گویم بیخیال نماز بعدی رفع می‌شود که البته همین طور هست اما دوباره این افکار تمام ذهنم را مشغول می‌کند و نماز بعدی ام را از دست می‌دهم. استاد بزرگوار لطفا راهنمایی ام کنید. پیشاپیش از راهنمایی تان کمال تشکر را دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این قاعده‌ی راه است که گاهی «قبض» سراغ انسان می‌آید و خطورات غلبه می‌کند و گاهی «بسط» می‌آید و شوق عبور از خطورات نصیب انسان می‌گردد. عمده‌ی مطلب در این مسیر صبر و عزم است. و به همین جهت فرموده‌اند: «پرده‌های دیده را داروی صبر / هم بسوزد هم بسازد شرح صدر // آینه دل چون شود صافی و پاک / نقش‌ها بینی برون از آب و خاک // هم ببینی نقش و هم نقاش را / فرش دولت را و هم فراش را // چون خلیل آمد خیال یار من / صورتش بت معنی او بت‌شکن». موفق باشید